

[Trafikministeren]

måde kan finde en ordning på det største trafikmæssige problem, vi efter min opfattelse har, nemlig det storkøbenhavnske område.

Når jeg nævner det med Amager, er det, fordi det har relation til den konkurrence, som vi givetvis er inde i med udbygningen af lufthavnen oppe i Stockholm. Jeg ønsker stadig væk, at Kastrup skal være centrum for det nordiske SAS, og jeg er da ikke blind for, hvad det vil betyde, at man på 2 timer med IC 3-tog kunne bringe passagerer fra Århus til København, eller at man med dem kunne komme fra Lund eller fra Hässleholm eller fra andre steder i det sydlige Sverige. Men vi skal jo i en forhandlingsposition over for svenskerne, og derfor vil det nok være uklogt at sige, hvad der er mit oplæg.

Jeg har forstået, at der skal foregå en diskussion om Øresundsforbindelsen i svensk LO i denne sommer, og dermed i det svenske Socialdemokrati, og den vil jeg afvente meget opmærksomt, men perspektiverne i det mener jeg at jeg er i stand til at se. Jeg vil gerne takke fru Tove Lindbo Larsen, fordi hun gav mig anledning til netop at gøre opmærksom på disse ting i mit svar.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg tager en kort bemærkning, fordi jeg ikke har mulighed for at gå ind i den ordinære talerække, og jeg vil jo gerne takke trafikministeren for, at han svarede mig i denne omgang, og så beklage, at jeg åbenbart har et så umuligt sprog, at det kniber for ministeren at svare, når jeg spørger ham direkte. Jeg foreslår, at jeg sender min tale over i Trafikministeriet og får streget ind, hvad det var for noget, som gjorde, at ministeren måtte holde sig på sin plads, så jeg fremover ikke kommer i en så ulykkelig situation, for det ville jeg være meget ked af skulle ske én gang til.

Jeg vil så føje til det, ministeren sagde her, at det var meget positivt at få at vide, at man er opmærksom på, at det danske jernbanesystem skal bindes ind i det europæiske, men ministeren brugte et argument, som ikke kommer til at gælde i Danmark, nemlig det, som bruges i resten af Europa med god grund: trafikthæthed, overopfyldning. Det problem har vi ikke i Danmark. Det danske vejnet kan tåle op imod den fordobling, som der trues med, eller hvad man

nu kalder det, inden for de næste 20-30 år. Derfor presses vi ikke til at lave den ekstra udbygning, som Vesttyskland og Frankrig tvinges til.

Det er derfor, der er al mulig grund til at frygte, at når det blot er inertien, der slår igennem, så får vi ikke det velfungerende system, vi skulle have, og som vi skal have nu, hvis der fra svensk side, fra vesttysk side først og fremmest skal bygges ind i det danske system, som ministeren i øvrigt så rigtigt gjorde opmærksom på.

Det er selvfølgelig meget betryggende, at vi nu hører, at man ikke vil myrde DSB, og det kan jeg nu høre raden rundt at der åbenbart er stor opbakning til ikke at ville gøre. Men det, der lå bag min tale, var såmænd, at det oven i købet ikke er tilstrækkeligt, for selv om DSB får sine investeringer, er chancen for, at de klarer sig, stadig væk meget behersket.

Her vil jeg så en sidste gang komme med et suk over, at man på grund af de mange og lange forhandlinger bag Storebæltsaftalen føler sig fuldstændig afskåret fra at drøfte den - ikke med henblik på at standse den, men for at prøve at se den i en både økonomisk og miljømæssig sammenhæng og se, om den er i stand til at leve op til de internationale transportsystemer, som kommer i resten eller i store dele af Europa. Jeg er altså stadig væk bange for, at vi bliver en motorvejslomme, hvis ikke der sker noget mere aktivt.

J. K. Hansen (S):

Jeg vil gerne som ordfører for forespørgerne takke for den debat, vi har haft om denne forespørgsel vedrørende DSB's Plan 2000 og den faste forbindelse. Jeg synes, vi har haft en god debat og har fået belyst en række problemer omkring statsvirksomheden DSB, altså jernbanedrift i almindelighed, og jeg kan også glæde mig over at konstatere, at der her i Folketinget er flertal for et DSB, en statsvirksomhed, der får mulighed for at leve op til de krav, som vi forventer opfyldt igennem Plan 2000. Det vil jeg godt sige tak for.

I betragtning af mine måske efter mit temperament lidt uvenlige bemærkninger til ministeren i første omgang vil jeg også godt sige tak til ministeren, fordi han nu i anden omgang i svarene ligesom lukkede lidt mere op. Jeg forstod det således, at der nok skulle være mulighed for, at vi kunne komme til at tale fornuftigt sammen om dette emne.